

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 590/85 af 26. februar 1985, og artikel 7, stk. 1, nr. 2, 3 og 4, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1546/88 af 3. juni 1988 om gennemførelsesbestemmelserne for den tillægsafgift, der er omhandlet i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68, skal fortolkes således, at når et forpagtet areal af en bedrift tilbagegives til bortforpagteren, kan referencemængden ikke tilbageføres til bortforpagteren, når denne ikke længere er mælkeproducent, ikke længere agter at påbegynde mælkeproduktion og heller ikke agter at indgå en bortforpagtningsaftale med en mælkeproducent.
- 2) Artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 857/84, som ændret ved forordning nr. 590/85, og artikel 7, stk. 1, nr. 4, i forordning nr. 1546/88 er til hinder for, at referencemængden i tilfælde af et forpagtningsforholds ophør forbliver hos forpagteren af bedriften, såfremt forpagtningsaftalen ophører frivilligt.

(¹) EUT C 229 af 17.9.2005.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. november 2006 —
Montex Holdings Ltd mod Diesel SpA (anmodning om
præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof, Tyskland)**

(Sag C-281/05) (¹)

(Varemærker — direktiv 89/104/EØF — varemærkeindehaverens ret til at forbyde transit af varer forsynet med et identisk tegn over en medlemsstats område, hvor dette varemærke er beskyttet — ulovlig fremstilling — associeret stat)

(2006/C 326/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Montex Holdings Ltd

Sagsøgt: Diesel SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af EF-traktatens artikel 28-30 og artikel 5, stk. 1 og

3, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1) — en varemærkeindehaverens ret til at forbyde transit af varer påført et identisk tegn gennem en medlemsstat, hvor varemærket er beskyttet — ingen beskyttelse i bestemmelseslandet

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 1 og 3, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at indehaveren af et varemærke kun kan forbyde transit gennem en medlemsstat, hvor dette varemærke er beskyttet — i det foreliggende tilfælde Forbundsrepublikken Tyskland — af varer, der er forsynet med varemærket og henført under den eksterne forsendelsesprocedure, og hvis bestemmelsessted er en anden medlemsstat, hvor en sådan beskyttelse ikke findes — i det foreliggende tilfælde Irland — såfremt disse varer er genstand for en handling, som er foretaget af tredje-mand, mens varerne er henført under den eksterne forsendelsesprocedure, og som nødvendigvis indebærer, at varerne vil blive markedsført i den pågældende transitmedlemsstat.
- 2) Det er i denne henseende principielt uden betydning, om den vare, der er bestemt for en medlemsstat, hidrører fra en associeret stat eller en tredjestat, eller om varen i oprindelseslandet er fremstillet lovligt eller i strid med varemærkeindehaverens rettigheder i dette land.

(¹) EUT C 243 af 1.10.2005.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. oktober 2006 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den
Italienske Republik**

(Sag C-302/05) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2000/35/EF — artikel 4, stk. 1 — ejendomsforbehold — muligheden for at gøre ejendomsforbeholdet gældende)

(2006/C 326/32)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Schima og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato M. Massella Ducci Teri)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EØF af 29. juni 2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EFT L 200, s. 35) — ejendomsforbehold — national lovgivning, der bestemmer, at det er en betingelse for håndhævelse over for købers kreditorer, at vilkår om ejendomsforbehold skal bekræftes på de enkelte fakturaer vedrørende løbende leverancer med angivelse af en dato, der ligger forud for udlægget

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 229 af 17.9.2005.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. oktober 2006 — G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG mod Gemeinsamer Bundesausschuss (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-317/05) (¹)

(Direktiv 89/105/EØF — artikel 6, nr. 1 og 2 — positivliste — forpligtelse til at give en begrundelse og til at give oplysning om retsmidler)

(2006/C 326/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sozialgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Gemeinsamer Bundesausschuss

Procesdeltagere: AOK-Bundesverband KdöR, IKK-Bundesverband, Bundesverband der Betriebskrankenkassen (BKK), Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, Verband der Angestellten-Krankenkassen eV, AEV-Arbeiter-Ersatzkassen-Verband eV, Bundesknappschaft, Seekrankenkasse, Bundesrepublik Deutschland

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sozialgericht Köln — fortolkning af artikel 6, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv

89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT L 40, s.8) — begrebet »positivliste« — nationale bestemmelser om udarbejdelse af en liste over lægemidler, der normalt ikke er receptpligtige og som ikke giver ret til godtgørelse men som undtagelsesvis kan omfattes af den nationale sygesikringsordning når disse lægemidler anvendes som standardbehandling af visse alvorlige sygdomme — pligt til at træffe afgørelse om optagelse på listen inden for en bestemt frist, til at begrunde nægtelse samt til at oplyse ansøgeren om retsmidler

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger skal fortolkes således, at det er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter en myndighed under den statslige sygesikringsordning har beføjelse til for ikke-receptpligtige lægemidler, som ellers er udelukket fra sygesikringsordningens ydelser, at medtage visse lægemidler under ordningen uden at fastsætte en procedure i henhold til direktivets artikel 6, nr. 1 og 2
- 2) Artikel 6, nr. 2, i direktiv 89/105 skal fortolkes således, at den giver producenter af de lægemidler, som er berørt af en beslutning, hvorved visse lægemidler, som indeholder aktive stoffer, der er omhandlet i beslutningen, anerkendes som godtgørelsesberettigede, ret til at modtage en begrundet beslutning, hvori angives de retsmidler, der kan bringes i anvendelse, selv om der ikke i medlemsstatens lovgivning er fastsat nogen procedure herfor eller nogen retsmidler

(¹) EUT C 281 af 12.11.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. november 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Joël De Bry

(Sag C-344/05 P) (¹)

(Appel — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2001/2002 — ret til kontrakt — vedtægts artikel 26, stk. 2)

(2006/C 326/34)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Lozano Palacios og M.H. Kraemer, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Joël De Bry (ved avocat S. Orlandi)